

létező szintén átmeneti kőkorszaki telepen, mely azonban a 4. pont alatt említett teleppel semminemű összeköttetésben sincs és szerintem későbbi időben képezett lakhelyet; népei is műveltebbek és ügyesebbek lévén, egy a lyuknál kettétörött kőbalta éllel ellátott felét találtam meg; anyaga bazalt.

6. Több pécsi reáltanuló a Pécs városa erdejében fekvő ugynevezett *Kantavár* kisebbszerű várromot meglátogatván, egyikük a romladékból góth stylben diszített cseréptégla-töredéket ásott ki. A téglá felső lapját elborító szőnyegszerű diszítvány stylizált virágok, galyak és levelek közt egy jobbra repülő madarat ábrázol és egy fából metszett minta segítségével vitetett át a még lágy téglára, a mint azt a faereknek a téglán hátrahagyott és elég jól kivehető nyomai bizonyítják. Talán kályhadiszítvány volt ezen, most már a muzeum régiségtára tulajdonát képező darab?

Horváth Antal.

III.

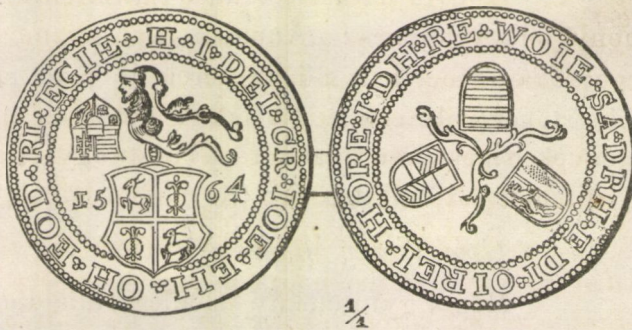
Ermészeti adalékok.

Százados rejtély.

Heroldt M. H.-nak „Dem Münzvergnügen gewidmete Nebenstunden“ cím alatt Nürnbergben 1774-ik évben megjelent munkája előbeszédének kezdetén egy tallér rajza látható, mely ellenjegyül hazánk czímerét

tünteti elő, s melynek egyéb képverete a kiadó előtt megfejthetetlen, körirata pedig olvashatatlan lévén, az éremtudósok által megoldandó talányképen terjesztetett a közönség elé; innen kölcsönözte át Wesszerle is a rajzot a tartományi és vegyes érmekeket tartalmazó V. táblájának 14-dik száma alatt, de a talány megfejtése maiglan megkísértve nincsen. Ohajtandó, hogy

Oedipusa támadjon előbb, hogy sem a feladvány közzétételének százada eltelik s vajha földerítse azon minket magyarokat közelebről érdeklő ellenjegy használati korát s alkalmát is, a melynek mása ekkorig ismertette nem volt. A rajzot könnyebb hozzáférés végett imitt mi is adjuk.

1. ábra.

Dobóczy.

Visszapillantások a Magyarországon e század elején történt ermészeti törekvésekre*).

Egy német tudós felszólítása a magyarországi és erdélyi régibb és újabb éremgyűjtemények ismertetése érdekében.

Hazai irodalmunk előmozdítására nézve semmi sem lenne jótékonyabb mint a folytonos s állandó összeköttetés a külföldi, főleg a német irodalommal. Az atheniek az

*) Nem lesz talán minden érdek nélkül, ha a *retrospectiv* kiállítások módjára, néha-néha elődeink munkásságát is méltán yoljuk, nehogy a szűkebb körű folyóiratok lapjain egészen elszoródjanak.